

– uden derved at miste beskyttelsen over for de »gamle« kreditorer – at holde et beløb svarende til det søpantsikrede krav uden for, hvad der deponeres, såfremt der ikke er taget højde herfor ved fastsættelsen af købesummen.

6. Som nævnt ovenfor har der hersket tvivl om, hvorvidt også en tvangsauktionskøber efter de gældende regler hæfter for den »gamle« gæld. Efter lovudkastet vil nu også en tvangsauktionskøber være beskyttet mod overdragerens kreditorer, såfremt han deponerer de midler, som måtte blive frigjort ved handelen. Beskyttelsen mod overdragerens kreditorer vil også gælde i den situation, hvor der ikke frigøres kontanter m. v., fordi budet ikke overstiger »rettighederne i skibet.«

7. Udvalget har overvejet, hvorvidt deponeringen skulle ske ved skifteretten; en sådan fremgangsmåde må dog betragtes som unødvendigt omstændelig, når det tages i betragtning, at de afhændede partredere fortsat hæfter over for de »gamle« fordringshavere, og til, at der ikke i forslaget ligger noget krav om, at partrederiet som sådant skal afvikles ved skifterettens mellemkomst.

Efter lovudkastet skal deponeringen ske i et pengeinstitut; deponeringen skal være klausuleret om, at frigivelsen af de deponerede midler først skal kunne ske 3 måneder efter, at fordringshavere er blevet indkaldt. Da deponeringen af midlerne ensidigt sker i erhververens interesse, kan en deponering kun ske, såfremt det sker efter aftale med sælgeren eller ved tvangsauktion på grundlag af vilkår i auktionsdokumentet.

De ved handelen frigjorte midler skal fordeles på de enkelte (hidtidige) partredere, og hver partreders andel skal deponeres for sig, men dog i samme pengeinstitut.

Noget udtrykkeligt krav om, at de kendte fordringshavere skal indkaldes særskilt, har udvalget ikke ønsket at opstille. Det er den afhændende partreder, der ligger inde med kendskab til fordringshavernes identitet, og det vil derfor efter udvalgets opfattelse være urimeligt at lægge risikoen for en manglende opfyldelse af en særskilt underrettningspligt på erhververen på den måde, at han ikke frigøres over for afhænderens fordringshavere. En indkaldelse i Statstidende vil normalt have frigørende virkning.

Udvalget forestiller sig, at fremgangsmåden normalt vil være, at den advokat eller anden person, der formidler handelen, i deponeringsaftalen med pengeinstituttet bemyndiges til at forestå fordelingen af alle eller en del af de deponerede midler til de anmeldte fordringshavere i forhold til deres krav. Overstiger de anmeldte krav den konstante udbetaling, vil udækkede dele af de anmeldte krav kunne rettes mod eventuelle sælgerpantebreve.

Selv om de anmeldte krav ikke dækkes fuldt ud i de deponerede midler, er erhververen dog frigjort i forhold til de tidligere fordringshavere.

8. Den foreslåede bestemmelse vedrører alene overgang af hele skibet, men finder efter formuleringen anvendelse, uanset om der sker en opløsning af partrederiet i forbindelse med overgangen, eller om partrederiet som sådan følger med over til de nye ejere eller evt. fortsat er registreret i de hidtidige ejeres navn.

Til § 53 b.

Efter gældende § 53, stk. 2, 2. pkt., hæfter afhænderen i forhold til en godtroende tredjemand også for gæld stiftet efter overgangen. Efter den norske sølov anses tredjemand for at være bragt i ond tro, såfremt overgangen er anmeldt til skibsregistret. Som nævnt ovenfor i indledningen til disse bemærkninger er afgrænsningen af den tidligere ejers hæftelse, som den er formuleret i den danske sølov, blevet kritiseret, idet man har efterlyst en udtrykkelig angivelse af betydningen af registeranmeldelsen for tredjemands gode tro. Udvalget finder, at også efter den nuværende affattelse af bestemmelsen vil det registrerede være et af de elementer, der indgår i godtrosbedømmelsen, men foreslår dog, at det i selve lovteksten præciseres, at for forpligtelser, der er opstået efter overgangen, hæfter afhænderen, indtil overgangen er anmeldt til skibsregistret, medmindre afhænderen kan bevise, at tredjemand var i ond tro. Bestemmelsen vil herved blive bragt på linje med tilsvarende bestemmelser i fimaloven, aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven.

Efter gældende § 53, stk. 2, sidste pkt., bortfalder den tidligere partreders hæftelse, såfremt fordringshavere har foretaget retlige skridt mod erhververen. Efter den foreslåede